

Hammerich: Da Tiden er langt fremrykket, skal jeg fatte mig i Korthed. Jeg kan slutte mig til de Herrer, der saa stærkt have ønsket, at der maa komme noget ud af Behandlingen af dette Lovforslag, saa at det endnu i denne Samling maatte kunne blive til Lov. Men jeg er ganske vist bleven lidt betænkelig efter de Udtalelser, der særlig faldt fra det første Medlem, der havde Ordet (Blem), fordi hans Udtalelser i denne Sag utvivlsomt have en særlig Vægt. Han stillede i Udsigt, at den Behandling, om hvilken her skulde være Tale, skulde gaa ud paa, at kappe noget af paa de højere Lønninger og lægge det til de lavere Lønninger. I og for sig skal jeg ikke udtale mig derimod. Set paa en vis Maade kan det være rigtigt og det kan maaske ogsaa være rigtigt, at det er i det Spor, Sagen skal kunne naa til en Løsning, men jeg vil dog straks over for en Afkapning af de højere Lønninger bede Udvalget have det i mente, at det har meget at sige, at en Etat af en Betydning som denne, bliver ledet saa dygtigt, saa godt og tillige saa økonomisk som muligt. Naar der f. Eks. over for den for Generaldirektøren foreslaaede Gage er sagt, at den var urimelig høj, idet den er sat til 8,000 Kr., vil jeg indrømme, at det er ganske rigtigt, hvis man vil gaa ud fra den Betragtning, som er bleven gjort gældende af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (H. Jensen), nemlig, at vi her *kun* staa over for en Nødstilstand, der skulde afhjælpes; men saaledes maa man ikke se paa dette Spørgsmaal. Hvis der var Tale om at afhjælpe Generaldirektørens Nød, vilde man ganske sikkert ikke behøve at gaa til saa høj en Gage. Jeg er ganske overbevist om, at hvis vi ikke gaa med til denne Lønningsforhøjelse, vil det ikke hindre at vi beholde den dygtige Mand, vi nu have, og at han som hidtil med den samme Interesse vil røgte sit Hverv. Men lige saa sikkert er det, at hvis vi ville sikre os altid at have en første Klasses Kraft til at lede denne Etat, saa er det i og for sig ikke for meget at tænke sig en Løn af 8,000 Kr. til øverste Leder af vort Postvæsen. Det er endda adskilligt mindre, det her drejer sig om, end den Løn, mange private Forretninger maa udrede, i hvilke der haves langt mindre Ansvar og langt mindre Arbejde, og det er sikkert langt mindre Løn end Embedsmænd med lignende Ansvar og lignende Arbejde have i andre Lande. Det drejer sig jo her om et Budget paa 7—8 Mill., og vedkommende

staar i Spidsen for en meget kompliceret Administration. Jeg vil i alt Fald fra raade, at man ved denne Afkapning af de højere Gager gaar længere ned, end det kan forenes med, at man sikrer sig at kunne faa ikke blot en dygtig, energisk Ledelse paa dette Omraade, men tillige fuldt ud paalidelige Mænd, thi det maa vel erindres, at de højere Embedsmænd i Postetaten have et meget stort Ansvar, idet der gaar meget store Værdier gennem deres Hænder. Lad os vogte os for at komme ind paa saadanne Forhold, som findes i adskillige andre Lande, f. Eks. i Amerika, hvor Embedsmændene ganske vist have uforholdsmæssig smaa Lønninger, men hvor der saa ogsaa er en saadan Korruption, at disse Lønbesparelser koste Staten meget mere. At Udvalget maa undersøge, om adskillige Lønninger ikke ere for høje og særlig efterspore, om en Mand, der er opført med 13—1400 Kr., i Virkeligheden, naar alle Indtægter regnes med, kommer op paa 8,000 Kr., og at man bør ændre sligt, er en anden og en selvfølgelig Sag. Man maa kun ikke vente sig for meget af de Reduktioner, som kunne naas fra de højeste Lønninger, thi selv om vi tage alle Udgifter til Generaldirektoratet og alle de tre første Lønningsklasser, bliver det dog ikke mere end halvandet Hundredtusind, der vil kunne være Tale om at reducere paa, og af disse halvandet Hundredtusind, kan jo dog sikkert ikke hele Beløbet skæres bort; hvis det, der skæres bort, saa tillige skal benyttes til at forbedre de lavere Lønninger, noget, jeg ønsker at man vil gaa til, hvis man i det hele vil stræbe at faa opfyldt de sikkert ikke overdrevne Ønsker, der ere komne til Orde fra de lavest lønnede Funktionærer, tror jeg ikke man vil komme til at staa over for mindre Ofre fra Statskassens Side, end de 630,000 Kr., Lovforslaget lyder paa, ja, man vil maaske endog kunne komme højere op; thi det maa erindres, at i de 11 Aar, der ere forløbne, siden den nuværende Lønningslov blev vedtagen, er alt blevet meget dyrere, vi staa altsaa for mange af Funktionærernes Vedkommende over for en Nødstilstand. De Krav, der stilles til Postetatens Funktionærer, ere samtidig vokset saa meget, at hvis man skal give dem tilfredsstillende Kaar, vil det let føre til, at vi i hvert Tilfælde ikke ville kunne nøjes med mindre end en Merudgift af ca. 700,000 Kr. Naar dette da er Tilfældet, ser jeg noget anderledes paa et herhen hørende Spørgsmaal end den første Taler, og det er nærmest derfor, jeg bad om Ordet. Det